

Arrest

nr. 317 125 van 22 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 juli 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 augustus 2024.

Gelet op de beschikking van 24 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 11 januari 2023 waarbij het verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van

het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen.

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissing van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart dat hij in Georgië verscheidene incidenten heeft meegemaakt wegens zijn non-conformistische persoonlijkheid en genderidentiteit en/of de zoektocht daarnaar.

4.2.1. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekers verklaringen over zijn persoonlijkheid en de zoektocht naar zijn genderidentiteit in casu op zich niet in twijfel worden getrokken.

4.2.2. Uit de door de verwerende partij aangebrachte COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023 blijkt dat de situatie van de LGBTI+-gemeenschap nog steeds complex is, dat deze gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homofobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië, maar dat mensen in Tbilisi meer open-minded zijn dan de regio's, waar deze negatieve gevoelens diepgeworteld zijn. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen, zoals verzoeker nochtans lijkt voor te houden in het verzoekschrift. Het loutere feit een LGBTI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt voorts zelf geen landeninformatie aan die concrete aanwijzingen in die zin bevat en maakt aldus niet aannemelijk dat hij louter omwille van zijn seksuele geaardheid of genderidentiteit en zijn aanwezigheid in Georgië een risico loopt om te worden gevisieerd of vervolgd. De situatie waarnaar verzoeker verwijst loopt immers gelijk met de informatie vervat in de voormelde COI Focus. Door hier op louter algemene wijze naar te verwijzen, toont verzoeker niet aan dat de voormelde analyse niet (langer) correct zou zijn.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij de verzoeker om internationale bescherming ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

4.2.3. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit volgt waaruit kan blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade.

Zoals gesteld haalde verzoeker verscheidene incidenten aan die hij in Georgië meegemaakt heeft wegens zijn non-conformistische persoonlijkheid en genderidentiteit en/of de zoektocht daarnaar. Zo vertelde hij dat er op de christelijke school waar hij vroeger heen ging, gezegd werd dat hij de duivel in zich had. Ook was er thuis vaak ruzie omdat zijn vader verzoeker niet wilde aanvaarden zoals hij was. Verzoeker gaf vaak feestjes in zijn appartement in Tbilisi waarbij hij ook kookte, maar eens men hem beter leerde kennen zei iemand hem dat hij niet van zijn eten had gegeten als hij had geweten wat voor iemand hij was (NPO, p. 8-10). Verzoeker zei verder dat hij geslagen werd door een groep mannen omdat hij zijn haar groen had geverfd. Voorts hoorde hij een keer agenten grappen over hem maken, waarna de mensen in het dorp vroegen aan de agenten om daarmee te stoppen uit respect voor zijn ouders die een goede reputatie hebben in het dorp. Verzoeker heeft ook een keer een luide discussie gehad met een dronken agent op een trouwfeest, toen zij het over homoseksualiteit hadden. Als hij uit eten ging, voelde hij zich soms genoodzaakt om het restaurant te verlaten omdat er grappen over hem gemaakt werden (NPO, p.12-13). Voorts zou er een incident geweest zijn in een restaurant waarbij iemand grappen over verzoekers biseksualiteit maakte. Verzoeker en zijn vrienden begonnen met hem te vechten en moesten weglopen.

Hoewel aangenomen kan worden dat deze moeilijke situatie emotioneel belastend is voor verzoeker, moet worden opgemerkt dat deze problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te kunnen worden als vervolging of als ernstige schade. Uit zijn verklaringen blijkt overigens eveneens dat de mensen in zijn dorp het ook voor verzoeker opnemen uit respect voor zijn ouders (NPO, p.12). Waar verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) aanhaalde dat hij naar aanleiding van een vechtpartij met de zoon van een agent vreesde dat men drugs bij hem zou verstoppen om hem onrechtmatig te arresteren (Vragenlijst DVZ d.d. 30 juli 2021, vraag 3.5), blijft hij bij een louter en hypothetische bewering.

Uit de lezing van de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt verder dat verzoeker voorafgaand aan zijn vertrek uit Georgië er een betrekkelijk normaal leven kon leiden en zijn geaardheid in Georgië in zekere mate openlijk beleefde. Hij kon zonder problemen studeren en had toegang tot de arbeidsmarkt (NPO, p. 4). Daarnaast blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij een sociaal leven had in Tbilisi waarbij hij in het uitgaansleven, bijvoorbeeld in de club Bassiani, vrij zijn genderidentiteit kon beleven (NPO, p.10-11). Voorts houdt verzoeker met zijn moeder nog contact via berichten en heeft hij met de echtgenote van zijn broer en met hun kindje een relatief goede band (NPO, p.6-8).

Op basis van verzoekers verklaringen kan dan ook worden aangenomen dat hij in staat was om een leven te leiden in Georgië, omringd door een netwerk van vrienden die op de hoogte zijn van zijn verschillende persoonlijkheden en interesses. Tevens had hij in Tbilisi een seksuele relatie met een jongen, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Georgië dus ook in staat was om zijn romantisch leven te ontwikkelen. Uit het geheel van het voorgaande kan bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoeker zijn verschillende persoonlijkheden dermate verborgen diende te houden in die mate dat het verzoeker volledig verhindert om zijn geaardheid, en de zoektocht ernaar, vrij te beleven.

4.3. Voorts dient opgemerkt dat verzoeker, die in verschillende Europese lidstaten internationale bescherming geweigerd werd, na zijn eerste beschermingsverzoek in Duitsland in 2017 vrijwillig terugkeerde naar Georgië.

Daarnaast blijkt uit het administratief dossier dat onderhavig verzoek reeds verzoekers derde asielerzoek in België is en dat hij bij zijn vorige twee verzoeken verstek liet gaan voor zijn interview bij de DVZ dan wel zijn persoonlijke onderhoud bij het CGVS, waarbij hij geen geldige reden voor zijn afwezigheid te kennen heeft gegeven binnen de daartoe voorziene termijn. Dit geeft blijk van een ernstige desinteresse in de door verzoeker ingezette asielerprocedure. Dit is op zichzelf onverenigbaar met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Deze houding van verzoeker relativeert zijn nood aan bescherming.

4.4. Vermits uit verzoekers verklaringen geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit volgt waaruit kan blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade, is een onderzoek naar de in Georgië voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in deze irrelevant. Verzoekers betoog in dit verband moet dan ook niet verder onderzocht en besproken worden.

4.5. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoeker evenmin aantoont dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 17 oktober 2024 staat het volgende vermeld:

"De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. Adv. VzP stelt dat hij zijn cliënt heeft proberen te bereiken via het opvangcentrum waar deze ervoor heeft verbleven. Hij bekwam er de contactgegevens en stuurde een mail waarop hij geen reactie heeft gekregen. Hij stelt zonder instructie te zijn en zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad wat betreft het belang."

Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking, stelt de advocaat zonder instructies te zitten van de verzoekende partij. Aldus worden er geen opmerkingen aangaande de in de beschikking van 13 augustus 2024 opgenomen motieven geformuleerd. Derhalve dient te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwist, minstens geenszins ontkracht of weerlegt.

Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 13 augustus 2024 opgenomen grond. Ingevolge het geheel van de vaststellingen wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont zij aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS